

Αγαπητή σύνταξη.

Οι Σκοπιανοί δηλώνουν ότι η χώρα τους είναι η Μακεδονία και οι πολίτες της Μακεδόνες. Κανείς δεν είναι ό,τι δηλώνει, εάν δεν έχει αποδείξεις για αυτό που δηλώνει ότι είναι. Οι Σκοπιανοί δεν έχουν αποδείξεις, και για αυτό το λόγο πλαστογραφούν.

Οι Σκοπιανοί λένε ότι η γλώσσα τους είναι η Μακεδονική. Πως μπορεί να είναι Μακεδονική, αφού είναι μαγειρεμένο μίγμα Βουλγαρικής, Σερβικής και Σλαβικής. Είναι δυνατό ποτέ αυτό το συνονθύλευμα να λέγεται Μακεδονική γλώσσα;

Και πως είναι δυνατόν να έχει η γλώσσα τους το κυριλλικό αλφάβητο, καθότι όλες οι επιγραφές από τις ανασκαφές στη Μακεδονία, είναι με Ελληνικές λέξεις και με το ελληνικό αλφάβητο, και ουδέ μία στο κυριλλικό. Και πως είναι δυνατόν να αρχίσει η χάλκευση της λίγγο μετά το έτος 1944, όταν ο Τίτο

σκαρφίστηκε να ιδρύσει την επαρχία της "Μακεδονίας και τη γλώσσα της", αφού η Μακεδονία ήταν Ελληνική και Ελληνική η Μακεδονική γλώσσα επί χιλιετίες.

Οι Σκοπιανοί, ετοιμάζουν την ανέγερση αγάλματος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, επειδή λένε πως ήταν πρόγονός τους. Ο πολύς κόσμος μπορεί να μην γνωρίζει την ιστορία της

Ελληνικής Μακεδονίας, όλοι όμως ξέρουν ότι ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας Μακεδόν, γέννημα και θρέμμα. Έτσι οι Σκοπιανοί θα γελοιοποιηθούν στα μάτια του κόσμου.

Αυτά είναι τα ελάχιστα από τα πολλά επι-

Η Μακεδονία είναι μία, και αυτή είναι Ελληνική

χειρήματα που αποδεικνύουν ότι η Μακεδονία δεν είναι άλλη, παρά μία και αυτή είναι Ελληνική.

Εμείς είμαστε η Μακεδονία και δεν χρειαζόμαστε αποδείξεις επαληθεύσεως. Άλλωστε χωριό που φαίνεται, κολαούζο δεν θέλει.

Παύλος Καρκανίδας

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.

2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιεύεται ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.

3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον "Κόσμο". Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον "Κόσμο".

4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.

«ΜΗΔΕΝΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΖΕΙ!»

(Το μέλλον αόρατον και αόριστον)

Πάλι χτυπήσαν άνανδρα και σκότωσαν με δόλο εννέα επιβαίνοντες στον «Στόλο Ελευθερίας» που άοπλοι επήγαιναν βοήθεια στη Γάζα! Μήπως πια έφτασ' ο καιρός, να φαν κλωτσιά στον κόλο, να πάνε στον αγύριστο; Τα τέκνα της μωρίας την Παλαιστίνη έκαναν ένα σωρό με μπάζα!

Ίσως να γίναν ληστρικά μεγαλοπαράληδες, μα δεν θα γίνουν ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ποτέ, εις τον αιώνα! Τον μίσους τους ο ποταμός ποτέ δεν θα στερέψει. Όμως προβλέπω σύντομα, για τους ψευτονταήδες και την επιβεβαίωση, στον φυσικό κανόνα: το μίσος κι η κακία τους, αυτούς θα καταστρέψει!

Είναι ο περιούσιος, λαός του κόσμου λένε μα όμως ουσιαστικά, χειρότεροι είναι όλων (!!!) με όσα εξ αιτίας τους, ο κόσμος υποφέρει. Ναι. Θα πληρώσουν κάποτε, κι όλοι θα μυξοκλαίνε όταν θα επαληθευτεί, ότι είχε πει ο Σόλων: «Μηδένα μη μακάριζε!» Το ΤΕΛΟΣ ποιος το ξέρει;

**Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Ε. Ταουσάνης**

Βαρύς της προδοσίας ο στεναγμός

Απόψε σκιά η μορφή σου ζύγωνε στο προσκεφάλι θύμιζε το κάποτε δική σου στον έρωτα τ' ακρογυάλι.

Βουρκομένες ένοιωθα τις ματιές σου η καρδιά σου χτυπούσε δυνατά λησμόνησες, το χτες σου εκεί που κάποτε παιδιά.

Μαράθηκε της νιότης το περιβόλι ξεράθηκαν στις γλάστρες τα βασιλικά δυνατό το σάρωσε ξεροβόρι μαράζι φύτεψε στην καρδιά.

Η σκέψη κάθε λεπτό κοντά σου στη διαλεχτή σου ομορφιά θυμίζει το κάποτε δικιά σου κρατώντας της νιότης τα φτερά.

Χρυσές στιγμές μαζί σου στον έρωτα τη ζάλη για λίγο θυμήσου μια αγάπη τόσο μεγάλη.

Τα σκέπασε βαρύς μαρασμός τώρα σαν γέρνει η ζωή - της προδοσίας ο καημός τώρα πια τίποτα δεν ζει.

Μόνος σε ξενική ακρογιαλιά αγνάντια σε μανιακά πελάγη παρηγοριά μου, περασμένα παλιά ψηλά, πετούν οι γλάροι.

**Μετά τιμής
Από Ι.Γ. Βασιλείου, πρώην εκπ/κός**